

36733 - Kurban Keserken Ne Söylenir?

Soru

Kurban keserken söyleyebileceğim belli bir dua var mıdır?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Kurban kesmek isteyen bir kimsenin şöyle demesi sünnettir:

(بِسْمِ اللّٰهِ ، واللّٰهُ أَكْبَرُ ، اللّٰهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَلَكَ ، هَذَا عَنِّي) “Allah’ın adıyla, Allah en büyüktür, Allah’ım bu nimet sendendir ve senin içindir, bu bendendir” (başkasının adına kesiyorsa şöyle der; bu filan kişidendir, Allah’ım bunu falan kişiden ve ailesinden kabul et (ismini söyler).

Vacip olan besmele çekmektir, besmele dışında ki zikirler ise müstehaptır.

Enes' Radiyallahu anhu’dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: ‘Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem beyaz ve boynuzlu iki koç kurban etti, Ayağını onların boyunlarının üzerine koydu sonra besmele ve tekbir çekerek kendi elleriyle kesti.”[1]

Aişe Radiyallahu anha şöyle dediği rivayet edilmiştir: Rasulullah sallallâhu aleyhi ve sellem boynuzlu bir koç getirilmesini istedi. Kurban etmesi için kendisine bir koç getirildi. Sonra Resulullah sallallâhu aleyhi ve sellem ey Âişe ‘ Bıçağı getir’ dedi. Aişe Radiyallahu anha dediğini yaptı. Sonra Resulullah sallallâhu aleyhi ve sellem bıçağı bir taşla bile dedi. sonra koçu tutarak yatırdı, sonra kesmek için hazırlık yaparak şöyle dedi: ‘Bismillah! Ey Allahım! Muhammed'den, Muhammed'in ailesinden ve Muhammed'in ümmetinden kabul eyle!’dedi ve onu kurban etti.’[2]

Câbir b. Abdullah Radiyallahu anhu’dan gelen rivâyete göre, şöyle demiştir: “Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem ile beraber namazgâhta kurban bayramı namazında bulundum hutbesini bitirince minberden indi bir koç getirildi, onu kendi eliyle keserek şöyle buyurdu: Bismillah Allahû ekber bu

kurban benim ve ümmetimden kurban kesmeyenler içindir.[3]

Bazı rivayetlerde ek olarak 'Allah'ım bu nimet sendendir ve senin içindir.'[4]

(Allah'ı bu sendendir): yani bu kurban senin bana verdiğin bir rızıktır. Bu kurban senden bana ulaştı. (Allah'ım bu kurban senin içindir.) Halis bir niyet ile senin içindir.[5]

[1] Buhari (5565), Muslim (1966)

[2] Muslim (1967)

[3] Tirmizi (1521)

[4] İrvael Ğalil (1138), (1152)

[5] Şerhu'l Mumti' (7/492)